

яние. Движението отишло тѣй далечъ, и се развило тѣй скоро, щото националното събрание не можало вече да слѣдва подиръ му, и му служило за помощникъ тогава, когато нацията желала да има въ събранието органъ за изражението на нуждитъ си. Ясно е било, че онези чловѣци, които били достойни представители на третото съсловие въ 1789 година, не можали вече да бѣждтъ представители на французския народъ въ 1791 година. Народътъ вѣрно разбралъ това, и Робеспьеръ като изражавалъ това общо мнѣние въ половината на Май 1791 година предложилъ, щото нито единъ отъ членоветъ на националното събрание да не може да се баллотира за депутатъ въ слѣдующитъ избори.

На първъ възгледъ може да се покаже, че това предложение не представлявало особена важность, и че то трѣбвало да има влияние само на личния съставъ на слѣдующето събрание, а не и на расположението и сравнителната сила на политическитъ партии въ това слѣдующе събрание. Ако не ще може да се избѣрѣтъ Барнавъ, Ламетъ, Дюпоръ, Робеспьеръ, Лафайетъ, Ланжюине, Бюзо, Грегуаръ, то ще се избѣрѣтъ нѣкой отъ приятелитъ и приверженцитъ на тѣзи господа, ще избѣрѣтъ такива чловѣци, които иматъ еднакви съ тѣхъ политически мнѣния, и слѣдователно, новото събрание ще представи пакъ онѣзи группировка и онѣзи сравнителна сила на партията, която е можала да се види въ старото събрание. Ако ли пакъ, политическитъ мнѣния на едната или другата страна на учредителното събрание не се ползватъ отъ